



SKATTEMINISTERIET

J.nr. 12-0174115

Dato: 17-08-2012

Til

Folketinget - Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 719 af 26. juni 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Simon Emil Ammitzbøll (LA).

(Alm. del).

Thor Möger Pedersen

/Søren Schou

Spørgsmål 719:

Med udgangspunkt i skatteaftalen mellem regeringen, Venstre og Det Konservative Folkeparti bedes ministeren oplyse den varige provenueffekt ved, at alle i beskæftigelse fik samme beskæftigelsesfradrag som enlige forsørgere.

Svar: Efter gældende regler vil beskæftigelsesfradraget i 2019, når Forårspakke 2.0 er fuldt indfaset, udgøre 5,6 pct. af arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget med fradrag af indskud til pensionsindbetalinger. Det maksimale beskæftigelsesfradrag vil udgøre 17.900 kr.

Med aftale om en skattereform foreslås beskæftigelsesfradraget forhøjet gradvist frem til 2022 til 10,65 pct. og det maksimale fradrag til 34.100 kr. Samtidig foreslås et ekstra fradrag til enlige forsørgere på 6,25 pct., dog maksimalt 20.000 kr., i 2019, når det ekstra fradrag er fuldt indfaset.

Hvis beskæftigelsesfradraget for alle bliver det samme som det samlede beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere, skønnes det at medføre et provenutab på ca. 10,9 mia. kr. målt i varig virkning før tilbageløb på moms og afgifter og 8,2 mia. kr. efter tilbageløb. Disse skøn er den isolerede effekt af at forhøje det generelle beskæftigelsesfradrag yderligere i forhold til, hvad der indgår i aftalen om en skattereform.

En ændring af dette omfang vil ikke kunne gennemføres, uden at der samtidig tilvejebringes finansiering i form af forhøjelse af andre skatter eller afgifter eller ved en reduktion af de offentlige udgifter.

Arbejdsudbuddet ved en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget skønnes isoleret set at reducere provenutabet med 0,9 mia. kr., hvorved de samlede provenumæssige konsekvenser efter tilbageløb på moms og afgifter og inklusive adfærd skønnes at være et provenutab på ca. 7,3 mia. kr.